

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

De Controversijs Polemicis, & Scholasticis, etiam modernis

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Articulus 1. Proferuntur varia loca Scripturæ sacræ à Sectarijs fraudulenter
depravata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40853

Proponeimus igitur primò Scripturas ab illis
impiè vitiatas.

Secundò , Antilogias quibus sibi apertè con-
tradicunt.

Tertiò , Confusionem plusquam Babyloniam
Sectarum quæ ex illis prodierunt.

Quartò , Calumnias manifestas in Ecclesiam
Romanam confictas.

Quintò , Imposturas particulares *Antonij Egani,*
& *Andreae Sall recentiorum Apostatarum.*

Sextò , Sectarum maximè modernarum dog-
mata particularia breviter exponemus.

ARTICULUS PRIMUS.

*Proferuntur varia loca Scriptura sacra à Sectariis
fraudulenter depravata.*

Non potest vera esse Religio quæ imposturis
& fraudibus propagatur. Nulla verò est
impostura sceleratior quàm verbum Dei cor-
rumpere, & aliquid abolere , aut adiicere, quo
in oppositum sensum transferatur. Quam nefas-
tio ausu moderni Sectarij verbo Dei vim intu-
lerint , paucis exemplis monstrabo. Primò ,
ut ex corruptela tam impia de corrupta eorum
doctrina judicium feratur. Secundò , ut ex
horum textuum discrepantia , hæreticorum E-
ditiones corruptæ , à sinceris ac Catholicis dis-
cerni possint , quæ sëpe alio modo non dignos-
cuntur.

In epist. 2. Petri cap. 1. editio vulgata & an-
tiquissima sic habet : *Quapropter fratres magis sa-*
tagite ut per bona opera certam vocationem vestram &
electionem faciatis. Lutherus suâ authoritate in
suis

238 Tract. 3. Art. I. Nota falsa Ecclesia
suis Scripturis delevit, per bona opera: quia verba
illa aperte aduersantur ejus errori, quo docet, bona
opera homini ad salutem non conducere, sed
sufficere sola merita Salvatoris.

Eadem ratione, nec minori fraudulentia in
Epist. ad Romanos cap. 3o. v. 28. Arbitramur
hominem justificari per fidem, Lutherus adjungit,
per Solam fidem, ut iterum excludat bona opera
tanquam ad justitiam non necessaria.

In Evangelio Marci & Lucæ cap. 20. v. 20.
apertè legitur, *Hoc est Corpus meum*: cuius loco
imprimunt plerique Sectarii, *Hic est Corpus meum*,
ne particula *Hoc* relata ad *Corpus Christi*, signifi-
cet veram mutationem panis in *Corpus Christi*,
quam Sectarii illi non admittunt.

Ob eandem causam, ubi Joan. 6. v. 50. Bi-
blia antiquissima etiam Genevensia sic loquun-
tur, *Ego sum panis vivus qui de Cælo descendit*, pro
voce *vivus* cum Calvinus substituunt *Vivificans*,
ut intelligatur panis usualis qui hominem vi-
vificat, et si panis ipse non vivat, ut sic excluda-
tur vivum Christi Corpus, quod in Eucharistia
admittere nolunt.

In Epist. S. Jacobi cap. 5. v. 16. semper le-
gebatur, *Confitemini alterutrum peccata vestra*:
imo sic habetur in impressione Genevensi an-
no 1564. Sed quia viderunt hanc Scripturam
antiquissimam adversarii novæ doctrinæ, quæ
negat Confessionem Sacerdoti aut alteri quam
soli Deo faciendam esse, coegerunt scil. Spir-
itum Sanctum aliter loqui in Bibliis impressis
Genevæ anno 1605. hoc modo, *Confitemini pe-
ccata vestra erga invicem*. Aliud namque est pecca-
ta erga invicem commissa Deo exponere, quam
ea peccata alterutrum, id est, sibi invicem con-
fiteri.

S. Paul.

S. Paulus ad Hebræos cap. 13. v. 4. sic habet, *Honorabile connubium in omnibus*, id est, nihil est in connubio quod non sit honorabile. Hi autem Veneris patroni liberales, sic cum sensu verba transferunt, Honorabile connubium *inter omnes*, ut nempe sic defendant matrimonium etiam Sacerdotum, Monachorum, Monialium, ex Apostoli sententia licitum esse ac honorabile.

Iterum Apostolus in Epist. ad Ephesios v. 5. c. 32. De matrimonio differens sic pronunciat; *Sacramentum hoc magnum est*, ego autem dico in Christo & Ecclesia. Sed loco hujus versionis, quæ ipso S. Hieronymo antiquior est, Novatores nostri substituerunt, *Secretum hoc magnum est*, ne cogerentur admittere matrimonium esse Sacramentum, quod volunt ipsi contractum esse merè civilem.

In Epist. ad Philemonem v. 14. Paulus dicit, *Sine consilio vestro nihil volui facere, uti ne velut ex necessitate bonum tuum esset, sed voluntarium.* Ad excludendum arbitrii libertatem, quam post lapsum Adami remanere negat doctrina Religionis reformatæ, sententiæ Apostoli venenum suum in fine asperserunt, addendo *velut voluntarium*, ne ex Apostolo verum voluntarium si ne necessitate admittere cogerentur.

In Epist. 1. ad Thessalonicenses cap. 2. v. 15. Apostolus monet: *Fratres state & tenete Traditiones quas didicistis, sive per sermonem, sive per epistolam nostram.* Sed hi Reformatores Ecclesiæ, reformarunt etiam Apostolum, ut in eorum Bibliis alio modo loqueretur; Fratres state & tenete *documenta* quæ didicistis &c. Nolunt enim ut S. Paulus cum Papicolis dicat tenendas esse Traditiones, cum ipsi, qui aliter sapiunt, eas admittere recusent.

Epi-

Epiſtolæ 1. ad Corinthios cap. 9. interrogat
Apostolus, Nunquid non habemus potestatem mulie-
brem fororem circumducendi? Lutherus forore mi-
nimè contentus, adjungit, in uxorem. Docet
enim Apostolos uxores habuisse, easque dum
prædicarent ad opus conjugale circumduxisse,
uti ipſe Lutherus ejusque novi Apostoli, novo in
Ecclesia Dei exemplo, facere consueverunt.

Quid reliqua proferam Latrocinia verbo Dei
inviolabili à modernis Sectariis illata, ut à Re-
nato Benedicto, & Ludovico Berquino Parisiis
exusto, & pluribus aliis qui Sacras litteras cor-
ruptelis innumeris fædarunt, in quibus vel unum
apicem adulterare, summum foret Sacrilegium?
Si enim in Regio diplomate aliquid immutare
ſcelus est læſæ majestatis ferro aut igne plecti
ſolitum, quām enorme facinus erit incommu-
tabilem æternæ veritatis paginam tot modis pro-
ſua libidine truncare, corrumpere, violare. Sed
& hinc argumentum præbent certissimam doc-
trinam suam à veritate deviare, dum ad eam
tuendam Scripturæ Sacrae veritatem immutare
necessæ eſt.

Sed neque verentur moderni per Hollandiam
Ministri iſtis Sacrilegiis novas Calumnias con-
ſarcinare. Testatur inter alios Illuſtrissimus Ca-
ſtoriensis in eruditissimo *Tractatu* nuper edito, ni-
hil eſſe magis familiare modernis Ministris quam
paſſim & publicè vociferari, Sacrosancta Scrip-
turarum Oracula apud Catholicos ſummo in
contemptu haberi, & in prima Librorum pro-
hibitorum claſſe collocari. Itane illis lubet &
licet in aperta totius orbis luce calumniari?
Quid quæſio potest eſſe magis conſpicuum quam
apud Catholicos in publico Miffæ Sacrificio
Scripturam Sacram ſumma cum veneratione
populo

populo assidue prælegi? Quid magis notum quam illam in sacris Concionibus proponi, exponi, inculcari? Quid magis publicum & solemne quam in celeberrimis Academiis Lectionem Scripturæ sacræ primo semper loco haberi, & in ipsius Tridentini Decretis *Sess. 5. de Reform. cap. 1.* eandem Lectionem ut imprimis honorificam, & omnium maximè necessariam summo ubique studio proponi, præcipi, mandari? Quod vero Ecclesia Romana Editiones spuriæ, corruptas, & ab hæreticis mille modis truncatas ac vitiatis populo prohibeat, & Fidelium manibus subductas velit, hoc ipsum probat summam Verbi Dei apud Catholicos æstimationem, quod nempe divinum hunc thesaurum purum sibi, & ab hæreticorum corruptelis immunem tanto semper studio conservet. Sed & hoc ipsum est quod illos Novatores adurit, quod in puros ac primævos Scripturarum nostrarum Fontes impuras corruptarum Editionum Lacunas influere non permittamus.

ARTICULUS SECUNDUS.

Exhibentur ex multis quadam insignes Antilogia, quibus, ipse Lutherus, & alii in sua doctrina sibi contradicunt.

DE SACRAMENTIS.

Anilogia Prima.
S Eptem ponenda sunt Sacraenta. Ita scribit Lutherus, de potestate Papa.

Tantum